

Sjanger ingen hindring

Inkludering er Brazz Brothers varemerke og i går omfavnet de så vel Ad Libitum som publikum med sine romslige jazzklanger.

Konsert

Sommersang på Ringve:
**Zangfest med
Brazz Brothers og
Ad Libitum**
Dirigent: Bodill Egseth.

Å snakke om primitiv musikk nok en stor villfarelse. Det gjelder ikke minst afrikansk musikk. Brazz Brothers har fokusert på denne kulturen i lang tid og presenterer den riktignok som om villfarelsen skulle være gyldig. Men at den ikke er det fikk så vel Ad Libitum som publikum oppleve da de ble dratt med i det rytmiske dragsuget som dette doble brødreneensemblet dro opp i Låven på Ringve i går kveld.

Som en markant avslutning på Sommerfesten, ble det demonstrert til fulle at ulike sjangere er ingen hindring for å skape liv og sommerfest. For med fullt drag på de ruvende rytmene og innbydende klangene ble konserten en uinnskrenket hyllest til kveldens gjennomgangskomponist, den sørafrikanske jazzmusikeren «Dollar Brand» eller rettere sagt: Abdullah Ibrahim.

Brazz Brothers har allerede fått halve Norge til å synge med til disse arrangementene. For her

Vel blåst

Brazz Brothers sørget for en musikalsk og rytmisk festaften på Ringve søndag. Foto: JENS PETTER SØRAA

dreier det seg om å kunne skape en musikkultur som ikke setter grenser, verken musikalsk eller menneskelig. Og til dette er den afrikanske musikkulturen det aller beste utgangspunktet. Den slipper mangfoldet til, der den enkeltes evne til å tilpasse seg blir underordnet det faktum at alle får en plass. Derfor er dette musikk som også appellerer til

holdninger. Det går på mange plan, blant annet det å slippe kroppen til og la den være et levende instrument. Derfor er det ikke lett å henge med i svingene. Men i de arrangementene hvor de korte riffaktige frasene fikk dominere, kom Ad Libitum svært godt fra det.

For det var ikke den dypeste

poesi Geirr Lystrup hadde formulert til disse melodiene av Abdullah Ibrahim. Men den var musikalsk. Det vil si at den klanglig og rytmisk føyde seg inn i det musikalske uttrykket. Og det var ganske mangfoldig, som strakte seg fra det sakrale i «The Wedding» til det løsslupne i Masaifolkets «hoppe-sang» utført vokalt og med

presis kroppslig pondus av Brazz Brothers. Med noen utsving med bukkehorn og jazzaktige beskrivelser av lek med hoppetau, afrikanske tog, marked, jungel og mye annet, ble det hele til en lek med skildrende lyd. Men mest av alt ble denne avslutningskonserten en fargesprakende rytmisk sommerfest.

Anmeldt av HROAR KLEMPE

Stor lunger i viseformet